

ишълъ единъ кочиашъ турчинъ и започнълъ да се кара съ тезгяхтара, че му не далъ сѣно за конѣтъ, та извадилъ изъ пояса си пищовъ и грѣмнълъ не сръщу противника си, а право сръщу Богорова, но неможалъ да го улучи и така се е избавилъ отъ смъртъ). За да распродаде тази послѣдната книга той пропѣтувалъ по всичкитѣ почти градове на България, най-сетнѣ прѣзъ Варна отзовалъ се пакъ въ Цариградъ. Тѣкмо тогава бѣше избухнѣла и Сърбско-Турската война и отъ тамъ, заедно съ други доброволци българи, прѣзъ Одесса стигнѣлъ въ Бѣлградъ, отъ гдѣто билъ опрѣдѣленъ на служба като воененъ лѣкаръ при гора Яворъ. Слѣдъ петъ мѣсеци стана мирѣтъ между Сърбия и Турция и Богоровъ се завърнѣлъ въ Букурещъ и станѣлъ прѣвождачъ при рускитѣ войски, както мнозина други българи, но понеже си навѣхнѣлъ кракѣтъ, отишълъ да се цѣри въ Виена, отъ кѣдѣто се завърнѣлъ въ Пловдивъ и станѣлъ пакъ прѣвождачъ. Тамъ, въ 1879 година, започнѣлъ да издава списанието „*Никовалия*“. Освѣнтъ горнитѣ книги той е написалъ и прѣвелъ: *Всеобща географія за дѣцата*, прѣводъ (безъ Турция), Бѣлградъ, 1843 година; *Чудоситѣ на Робинсона Крусо*, прѣводъ, Цариградъ 1850 г.; *Математически Географія*, прѣводъ, Одесса, 1842 година; *Български народни пѣсни и пословици* (изъ Тракия), Пеща, 1842 година; *Словница за Българския языкъ*, Цариградъ, 1847 година; *Еничаритѣ*, Цариградъ, 1849 година; *Основа за направяне памучна фабрика да трѣде и тѣче памукъ*, Цариградъ, 1863 година; *Съдружество за памучна фабрика и брѣздежъ за Пловдивско-Бургаски желѣзенъ пѣтъ*, Виена, 1865 година; *Различни познания за дѣца*, Виена, 1865 година; *Нѣколко дена расходка по нашитѣ мѣста*, Букурещъ, 1866 година; *Упѣтване за Българския языкъ*, Виенна, 1869 година; *Селския лѣкаръ*, Виенна, 1875 година; *Словница за изучаване народния нашъ языкъ*, София, 1880 година; *Български народни пѣсни* (изъ Разлогъ), София, 1880 г.; *Български Рѣчникъ*, Русчукъ, 1882 година; *Отговоръ къмъ Бывалица за гласнитѣ знакове въ Българския языкъ*, Виенна, 1885 год.; *Що е човѣкъ и Народъ*, София, 1886 г.; *Всеобщъ славянски языкъ* (гледай стат. на А. Тодоровъ въ в. „Свобода“, брой 951), и други нѣкои дрѣбни нѣща. За вѣстницитѣ и списанията му ще се спомене на свойто мѣсто.